

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. IV. An commissionis executionem præcedere debeat Confessio
Sacramentalis ejus, qui dispensandus est?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

consilia opportuna illi praesita, inveneris. De modo autem verificationem exigendi, & tum examen, tum causae cognitionem instituendi, jam egimus à n. 2233. peculiare tamen est in hac commissione S. Penitentiariae, ubi cuncta fiunt *pro foro interno, & salvo arcano*, in examine super veritate causarum, non debere *Testes* accipi; sed tantum interrogari Latorem, cui in foro interno credendum est; id, quod ejus fori ratio ex se suadet; sic Castropalaus *cit. n. 4.*

2332. Quaesitum tamen. 1. an Confessarius debeat a Latore (nimirum dispensando) juramentum expostulare, videlicet de sincerè respondendo ad quaesita? R. id in commissione non praescribi, sed tantum diligens examen; ut patet ex verbis in n. praeced. relatis; hoc autem fieri potest (ut patet in Confessione Sacramentali) citra juramentum examinandi: ergo; ita Sanchez l. 8. d. 34. n. 21. & constat ex dictis à n. 2236. excipere, nisi Confessarius, ut sibi plenius satisfaciatur, ex justis causis in talibus circumstantiis judicet, esse necessarium, illud ab Oratoribus expostulandum; sic Castropalaus *cit. n. 4.*

2333. Quaesitum. 2. an hoc examen necessarium sit, quando constat, causam esse notoriam, & manifestam, vel ipsi delegato aliunde satis nota est? Respondet Castropalaus *cit. n. 4.* probabilius esse, *tunc non requiri*; sicut enim, ubi jam habetur cognitio veritatis, cessat causa, propter quam mandatur tale examen. Sic ille; ceterum nisi ea notoreitas, vel notitia, quam delegatus habet, aliunde tam firma sit de veritate precum, ac ea, quam haberet per diligentem informationem, procedendum ei foret juxta dicta n. 2230. quid autem agendum, si delegatus aliunde cognosceret *causam esse falsam*, esto eam Lator afferret, diximus à n. 2237.

2334. Alterum inter conditiones dispensationi praevias locum obtinent *monita, & consilia opportuna* Latore a delegato praestanda prius, quam commissionem exequatur, ut constat ex verbis mandati relatis *num. 2331.* Haec monita, & consilia, solum ordinari ad veritatis cognitionem, censet Castropalaus *cit. n. 4.* probabilius tamen dicitur, etiam ordinari ad hoc, ut, si ex parte Oratorum impedimentum, quod dispensandum est, natum est ex illorum,

vel unius delicto, deinceps caveant, & quae in poenitentiam imponuntur, fideliter adimpleant.

Quaestio tamen est, an haec monitio, & consilia, sint *de necessitate* dispensationis? cum potissima eorum causa sit veritatis cognitio, haec autem haberi possit, examinatione delegati, & responsione Latoris (cum id sufficiat in ipso Sacramento) probabilius est requiri solum ex convenientia, & aequitate; non necessitate; ita Sanchez *cit. d. 34. n. 27.* Et ideo dicendum, cognitioni causae adjunctam, solum ad facilius cognoscendum esse veritatem.

§. IV.

An commissionis executionem precedere debeat Confessio Sacramentalis ejus, qui dispensandus est?

Resolutio pendet à verbis, sub quibus fit commissio. Nam si commissio fiat, ut olim, quando in litteris non ponebatur clausula *audità confessione*, sed delegato, ad quem dirigitur Breve S. Penitentiariae, tantum dicebatur, ut *imposità salutari poenitentia*, cum illis *dispenset in foro conscientiae*, opus non est, ut ante dispensationem excipiat ejus confessionem, cum quo dispensandum est; ita Sanchez *cit. d. 34. n. 29.* Salas *de Legib. d. 20. sect. 10. n. 98.* quos citat, & sequitur Castropalaus *cit. n. 6.* Ratio est, quia, supposità *veteri litterarum formà*, nullibi dicitur, dispensationem expediendam esse *in*, vel *pro foro poenitentiae*, sed solum *pro foro conscientiae*; at *forum conscientiae*, etsi etiam sit *forum arcanum, & secretum*, non est tamen simpliciter, & unice *Sacramentale*, sed extra *judiciale*; forum autem poenitentiae, est *Sacramentale, & judiciale*, ut diximus in praemissis: & tradunt complures cum Sanchez *cit. n. 29. Navar. in summa. c. 27. n. 41. Sà V. Excommunicatio n. 1. & c.*

Nec obstat, quod *in forma veteri* diceretur: *ut eundem absolvas hac vice, in forma Ecclesiae consueta, injunctà poenitentia salutari.* Nam haec clausula solum addebatur, si quis dispensandus erat in voto, contra cujus prohibitionem egit; vel postquam cum ejus, quam duxit, consanguinea peccavit: igitur non additur, tanquam aliquid necessarium dispensationi.

dispensationi, sed solum, si Lator nondum confessus esset delictum, quod contraxerit nuptias contra votum, vel incestas, ut notat Gobat *cit. c. 37. sect. 1. subs. 3. n. 176. V. quæ diximus à n. 1464.*

2338. Dixi, non prærequiri confessionem Sacramentalem, ad dispensationis valorem, si rescriptum sit in stylo veteri juxta num. 2306. & seqq. si autem fiat juxta styllum modernum, de quo *n. eod.* ubi clarè apponitur clausula: *auditâ prius ejus Sacramentali confessione; & misericorditer dispenses in ipso actu Sacramentalis confessionis tantum, & non aliter, neque alio modo:* non est dubium requiri confessionem; cum extra illam à delegato aliter, aut alio modo fieri dispensationem non posse, apertè dicatur.

Censet tamen Gobat *cit. n. 183.* non esse omnino improbabile, illi, qui est jam antè legitime absolutus à peccatis, pro quibus præscribitur, ut à delegato, illi imposita salutari penitentiâ, detur absolutio, non amplius teneri ad confitenda delegato ea peccata, à quo dispensationem est impetraturus; consequenter nec ad confessionem; rationem dat, quod *conditio de confitendo* appositæ sit in eo Rescripto styli recentis ideo solum, quia Orator pro impetranda absolute supplicavit, id colligens ex illis rescripti verbis: *cupit à præmissis* (quod matrimonium cum muliere, cujus sororem antea carnaliter cognoverat, contraxerit, ac consummarit) *quæ sunt occulta, de quibus plurimum dolet, absolvi;* ergo ubi jam rite, ac legitime ab illis liberatus est, non erit amplius necessaria confessio; præsertim, si tunc, cum dispensandus est, non sit sibi confessus peccati gravis. Nam solum gravium confessio, quæ nunquam clavibus subiecta fuerunt, est sub præcepto; nec aliter censenda est S. Penitentiaria confessionem à dispensandis exigere, quam eam præcipiat Ecclesia.

2339. In hac re judico distinguendum inter confessionem, in qua Orator absolvendus est à peccatis occultis, pro quibus præscribitur illi injungenda penitentiâ salutari, eò, quod tangant causam impedimenti relaxandi; & inter confessionem, in qua dispensandus est Orator juxta verba *cit. ibi: misericorditer dispenses in foro conscientie, & in ipso actu Sacramentalis*

confessionis tantum, &c. Nam de primo actu confessionis agitur statim in principio, de altero autem sub finem rescripti, ut patet illud legenti apud Gobat *cit. n. 141. & alios, ut diximus n. 2306.*

Quoad primam confessionem assensum Patri Gobat *in casu, quo jam prius Orator legitime absolutus est ab illis peccatis, nec alijs tunc gravibus impeditus.* Nam illa conditio de confitendo, ut satis clarè colligitur ex allatis antè, est ex suppositione, quòd in supplicatione Orator, vel Oratrix pro eorum absolute sibi per delegatum impetrandi rogaverint, tanquam nondum Sacramentaliter absoluti.

An autem in casu, quo illis absolutio illa non amplius necessaria est, titulum illorum delictorum, quæ jam sublata legitime ponuntur; nihilominus confessionem requiratur, ut intra eam dispensentur, dubitatur. Sed non est dubium rectius fieri, si præstetur; ambigi tamen potest, an necessaria sit nihilominus ad valorem dispensationis, etiam in casu, quo Lator sibi confessus non est ullius peccati gravis. Nam etsi dicatur, *debere dispensationem fieri in ipso actu Sacramentalis confessionis tantum, & non aliter, nec alio modo,* non improbabiler dicitur, hanc clausulam apponi solum ex suppositione, quòd confessio de prædictis occultis, ubi pro absolute ab illis supplicatum est juxta dicta, facienda est delegato, cui per rescriptum Penitentiariæ, absolvi potestas, ac deinde dispensandi (ad preces unius, qui dispensandus est) committitur; ergo ubi hoc non est, non erit necessarium, dispensationem fieri in ipso actu Sacramentali. Hanc cogitationem judico non improbabilem cum Gobat *cit. nihil tamen dehis, sed judicium meum Doctioribus submitto.*

§. V.

Qualiter requiratur, quòd impedimentum sit occultum;

Cum commissio S. Penitentiariæ ad dispensandum in matrimonijs, facta delegato eligendo, expressè addat clausulam: *admodum impedimentum præstatum sit occultum;* & hoc ipsum, ante rescripti executionem, coram Commissario verificandum sit: quæstio est, quo sensu hie occultum, ad mentem S. Penitentiariæ acci-